

عنوان مقاله:

بررسی تحلیلی تطور مفهوم نفس از افلاطون تا ملاصدرا

محل انتشار:

دو فصلنامه تأملات فلسفی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

ملیحه صابری نجف آبادی - استادیار سازمان مطالعه و تدوین

خلاصه مقاله:

در حالی که افلاطون، بر اساس اعتقادش به جهان ایده ها، نفس را مربوط به جهانی دیگر به امری دشوار است و در معرفی می کند، ارسطو چه توجه خود را به تفحص و چگونگی کارکرد واقعی موجودات این جهان معطوف داشته، به نظر ورزی محض درباره ماهیت و سرشت آنها تاکید دارد. وی در تعریف نفس نیز و تحلیل موجودات جاندار پرداخته و نفس را صورت و بدن معرفی می کند در اندیشه فلوطین، نفس جزیی از نفس کلی است که یکی از اقانیم سه گانه است و یک رویش به قلمرو نوس است و روی دیگرش به عالم خاکی و بدن مرتبط اش به طوری که حلقه اتصال جهان معنوی و مادی است. ابن سینا بر اساس دغدغه های دینی است در اثبات جاودانگی به صورت روحانی، نفس را امری مجرد و کمال بدن معرفی می کند. سهروردی فیلسوف اشراق مسلک جهان اسلام، با الهام از دیدگاه فلوطین و حکمای ایران باستان نفت را موجودی معنوی و از انواع مرتبط مدبره و آن نور اسفهد نام نهاد که مسیولیت فرماندهی دژ (بدن) را برعهده دارد. همه این فلاسفه در نحوه ارتباط نفس با بدن با معضلات و تناقضاتی روبه رو بوده اند. ملاصدرا با تاسی از متفکران و بر اساس مبانی ابداعی اش در حکمت متعالیه تعریف خود را از نفت به گونه ای دیگر ارایه می دهد که در آن صحت و استحکام از مشکلات مربوطه مبرا است.

کلمات کلیدی:

نفس، بدن، کمال، فعلیت، حیثیت تعلقی، وحدت، حرکت جوهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/707099>

